

einer Sache seiend, hingegeben; = तत्पर H. a. n. 4, 95. MED. t. 182. BHĀG. 9, 22. R. 5, 9, 19. इदं विश्वं पाल्यं विधिवदभियुक्तेन मनसा UTTARAR. 36, 15 (73, 8). BHĀG. P. 1, 19, 24. कोष्ठागारे ऽभियुक्तः स्यात् *bedacht auf Kām.* NITIS. 5, 77. श्रानृशंस्याभियुक्त MBH. 13, 285. अर्थपतिसेवाभियुक्त DAČAK. in BENF. Chr. 190, 5. — 11) ०युक्त *bewandert in (loc.), eine Sache verstehend, ein Sachkenner: कुक्कादिषु प्रयोगेषु KATHĀS. 32, 126. अभियुक्तेरङ्गीकृतः (so ist zu lesen) MALLIN. zu KUMĀRAS. 3, 44. SĀH. D. 84, 10. VE-DĀNTAS. (Allah.) No. 124. KĀM. zu P. 3, 3, 122. SĪJ. zu ČAT. Br. 2, 6, 9, 7. 5, 2, 1, 8. SARVADARČANAS. 147, 2. fg. 137, 17. 173, 12. — 12) ०युक्ताः Bez. der den Vaiçja entsprechenden Bewohner von Kuçadvīpa BHĀG. P. 5, 20, 16. — Vgl. अभियुक्त्वं fgg. — caus. Jmd oder Etwas (acc.) mit Etwas (instr.) versehen, einer Sache theilhaftig machen: दिष्टान्ति MBH. 7, 2577. PAÑĀR. 3, 9, 10. PRAB. 109, 15. PAÑĀT. 163, 15.*

— प्रत्यभि *einen Gegenangriff auf Jmd (acc.) machen: तं प्रत्यभियुक्तवान् KATHĀS. 107, 99. angreifen: परैः प्रत्यभियुक्तानाम् PRAB. 86, 18, v. l. — Vgl. प्रत्यभियोग. — caus. eine Gegenklage gegen Jmd (acc.) vorbringen JĪĒ. 2, 9.*

— आ 1) *anschrren RV. 3, 30, 2 (act.). वातान्ध्यस्यान्युर्ध्वयुञ्जे 5, 58, 7. 10, 44, 7. आयुञ्जन् MBH. 1, 7948 fehlerhaft für अयुञ्जन्, wie die ed. Bomb. hat. — 2) med. anlegen, befestigen: अलंकारमायुञ्जाते ČĀK. Ch. 80, 2. — 3) Jmd (loc.) Etwas (acc.) zu Theil werden lassen: तद्भवान् — मत्पायुञ्जामनुग्रहम् BHĀG. P. 3, 14, 10. — Vgl. आयुक्त fg. (ganz bei einer Sache seiend TAITTI. Up. 1, 11, 4). — caus. 1) fügen —, thun auf (loc.) PAÑĀR. 3, 2, 17. मालाः — आयोजिताः शिरसि R. 2, 21. befestigen an (loc.) BHĀG. P. 5, 23, 3. — 2) zusammenfügen, bilden: कुसुमायोजितकर्मुक KUMĀRAS. 4, 24.*

— उपा *act. anschrren RV. 3, 33, 2.*
— समुपा, ०युक्त *versehen mit, erfüllt von: ऋषिभिः समुपायुक्तं तीरम् MBH. 3, 10099.*

— व्या *sich trennen, auseinandergehen: ०युञ्ज्य MĀRK. P. 32, 20.*
— समा 1) *schirren, rüsten, zurechtmachen: व्रजान्स्वान्स्वान्स्वामायुञ्ज्यपू व्रजपरिच्छ्वाः BHĀG. P. 10, 11, 29. नावं समायुक्ताम् R. 7, 47, 1. — 2) Jmd Etwas auftragen, anvertrauen: ये ऽर्थाः स्त्रीषु समायुक्ताः Spr. 4896. — 3) (feindlich) zusammenstossen mit (acc.): यथा नायं समायुञ्ज्याद्वार्तराष्ट्रान् (so die ed. Bomb.) MBH. 4, 1608. — 4) verbinden —, zusammenbringen mit (instr.): धूम्रान्तिषा समायुक्तः (feindlich) zusammengestossen mit R. 6, 18, 20. अग्निना in Berührung gekommen mit MBH. 13, 1072. verbunden —, versehen —, ausgerüstet —, ausgestattet mit (instr. oder im comp. vorangehend) 3, 3017. HARIV. 10197. R. 5, 93, 8. Spr. 2822. SĪRIAS. 13, 17. VARĀH. BRH. S. 79, 15. M. 12, 28. BHĀG. 13, 14. MBH. 3, 2783. 13, 3232. HARIV. 4393. R. 1, 62, 18. 2, 91, 22 (100, 19 GORR.). 3, 27, 17. 42, 18. 5, 14, 31. 6, 93, 23. MĀRK. 34, 16. Spr. 4622. 4782. VARĀH. BRH. S. 54, 121. MĀRK. P. 32, 35. Verz. d. Oxf. H. 40, b, 37. PAÑĀR. 1, 7, 2. 65. — Vgl. समायोग. — caus. versehen mit: न तदनुर्मन्दवलेन शक्यं मोर्त्या समायोजयितुम् MBH. 1, 7200.*

— अभिसमा, ०युक्त *verbunden —, versehen mit (instr.): अकीर्त्या MBH. 12, 3478.*

— उद् *med. P. 1, 3, 64, VArtt. VOP. 23, 51. 1) sich rüsten, Anstalten treffen Verz. d. Oxf. H. 237, a, 1. रत्तुम् DAČAK. 32, 15. उद्युक्त gerüstet,*

schlaffertig, zur That bereit, an's Werk gehend, mit allem Eifer sich an Etwas machend MBH. 7, 4268. R. 1, 1, 45. 4, 12, 7. उद्युक्तो विद्यात्ममधिगच्छति Spr. 1093. KĀM. NITIS. 8, 50. 13, 59. 13, 60. 18, 43. VARĀH. BRH. S. 4, 24. 13, 20. KATHĀS. 43, 35. 134. RĀGA-TAR. 3, 331. MĀRK. P. 99, 12. BHĀTT. 5, 16. अग्निप्रवेशाय KATHĀS. 101, 352. दानाध्ययनपज्ञेषु MĀRK. P. 50, 75. इष्वन्त्रं प्रति MBH. 1, 5231. विद्यतपोयुक्त RĀGA-TAR. 2, 19. 3, 1. Spr. 2373. AK. 3, 1, 9. — 2) sich auf und davon machen: स ह तत एव शयात् उद्युञ्जे ČAT. Br. 4, 1, 5, 7. तद्वरेव पौर्णमासेन क्विपेष्टायुञ्जीरन् LĀTJ. 10, 16, 6. 7. यथा कृस्ती कृस्तिन्याः पदेन पृदमुञ्जे etwa so v. a. auf Schritt und Tritt nachheilt AV. 6, 70, 2; die Stelle ist demnach u. पद 8) zu streichen und u. 1) zu stellen. — Vgl. उद्योग fg. — caus. aufregen, anfeuern, zur That antreiben: युद्धाय HARIV. 3133. R. 5, 48, 13. MBH. 3, 1367. 3, 70. HARIV. 6379. R. 6, 27, 22. 31, 22. द्राष्टाडलोच्योजिताकाण्ड-चण्डान्बुवाहाः erregt, zusammengetrieben PRAB. 81, 8.

— समुद् *caus. anfeuern: समराय PRAB. 83, 18. MĀLAY. 9, 17.*

— उप *med. P. 1, 3, 64. VOP. 23, 51. ausnahmsweise auch act. 1) anschrren RV. 1, 39, 6. 140, 4. गौ न धुर्धुपं युञ्जाथे ऋषिः 151, 4. उपं नूनं यु-युञ्जे वृषणा कृती 8, 4, 11. 10, 102, 7 (act.). AV. 4, 23, 3. dazu schirren ČAT. Br. 5, 1, 4, 11. — 2) sich anschliessen: महेभिर्नौ उपं युञ्जे RV. 1, 163, 5. — 3) sich an Etwas (loc.) machen, sich kümmern um: नासंपृष्टो ह्यु-पयुञ्जे (व्युपयुञ्जे v. l.) परार्थे Spr. 3993. — 4) sich an Jmd anschliessen, in Jmdes Dienste treten: न वै प्राज्ञा गतश्रीकं भर्तारमुपयुञ्जते Spr. 4330. — 5) sich aneignen, für sich nehmen: तस्यादित्यो भामुपयुञ्ज्य भाति MBH. 13, 7375. चौरैर्हृतं धनम् M. 8, 40. annehmen HARIV. 14346. — 6) verwenden, anwenden, gebrauchen: अहीनसूक्तान्युपयुञ्जाना यन्ति AIR. Br. 6, 21. den Soma ČAT. Br. 14, 3, 2, 30. (धनम् उपयुक्तं द्विजाप्येभ्यः (so die ed. Bomb.) क्व्यवाहे च MBH. 2, 1223. 14, 2068. पणान्धमुखाण्युणा-नज्ञः षडुपायुञ्ज्य RAGH. 8, 21. BHĀG. P. 7, 13, 8. प्रेष्यभावेन नामयं देवीशब्द-क्षमा सती । झानीयवत्त्रक्रियया पक्षोर्णं वीपयुञ्जते ॥ MĀLAY. 87. geniessen (auch von Speisen), verzehren: षड्भागमुपयुञ्जानाः HARIV. 2872. रात्र्यमुप-युञ्जताम् MĀRK. 173, 8. दारादीनुपयुञ्जे BHĀG. P. 5, 26, 9. 10, 70, 13. अन्न-म् u. s. w. ĀČV. GĀH. 4, 7, 27. LĀTJ. 1, 6, 3. MBH. 1, 709. 715. 734. 3637. 6862. 3, 57. 10064. 14860 (गोरसानुभोगोद्य). 15364. 13, 236. HARIV. 1198. 3794. R. GORR. 2, 36, 30. 93, 15. SUČR. 1, 20, 6. 113, 9. 128, 5. 2, 75, 2. MRGH. 13. फलान्युपायुञ्ज्य स दण्डनीतिः RAGH. 18, 45. KATHĀS. 37, 93. 93. 30, 13. 40, 50. DAČAK. in BENF. Chr. 199, 17. fg. Verz. d. Oxf. H. 269, a, 25. 313, a, 12. BHĀG. P. 1, 13, 11. 5, 16, 24. 20, 22. 24, 16. 6, 2, 19. BHĀTT. 8, 39. उ-पयोह्यति (उपयोह्यति ed. Bomb.) MBH. 1, 6221. 3, 12140. न चोपयुञ्जे (अग्निः) तदाहू *verzehrt Spr. 3384. विरूद्रायुपयुक्तदेह BHĀG. P. 10, 29, 35. 9, 2, 14. क्रमेणास्यापयुञ्जति व्रजमायुस्तथैव च MBH. 11, 173. उपयुक्तोदका प्रपा verbraucht R. GORR. 2, 123, 12. — 7) pass. zur Anwendung kommen, tauglich —, nützlich —, erforderlich sein, sich eignen, am Platze sein MBH. 3, 12739. उभयमेव तत्रोपयुञ्जते फलं धर्मस्वैवेतरस्य च 5, 1598. नोपयुञ्जति कर्मणि HARIV. 11823. R. 5, 73, 22. इयं नृपाणामुह्मासे कृप्ते वा देशकालयोः । — कथा युक्तोपयुञ्जते RĀGA-TAR. 1, 21. यदि प्राणयुक्ता-राय देहो ऽयं नोपयुञ्जते Spr. 2363. मुक्तारत्नस्य शाणाश्मघर्षणं नोपयुञ्जते 3331. 3034. शरद्वस्य प्रुधत्वं वद कुत्रोपयुञ्जते 1915. 1962. मासास्थिकेश-संघो हि व्रोपयुञ्जते एष ते KATHĀS. 41, 43. कर्मसूपयुञ्जते PRAB. 110, 10.**